Smärre meddelanden och notiser.

Fynd av några sällsyntare eller för Sverige nya skalbaggar.

Scydmaenus Perrisi Reitter. På nordsidan av en murken ihålig gammal ek vid Strömsholm i Västmanland anträffades den 19/4 1953 under den lösa delvis avfallna barken nära markytan ett individrikt samhälle av den lilla bruna trädmyran *Lasius brunneus* Latr. En tämligen noggrann inventering av myrgästfaunan följde och avslöjade förekomsten av flera arter såsom *Batrisodes venustus* Reichb., den även av fil. dr Thure Palm i Strömsholmsområdet funna *Batrisodes Laportei* Aubé samt slutligen ett par ex. av, som jag antog, *Scydmaenus Hellwigi* Hbst.

Vid mikroskopisk granskning av fångsten visade sig ett av *Scydmaenus*-exemplaren ha en från *Hellwigi* helt avvikande huvudform, vilken motsvarade Reitters beskrivning på hanen av *Scydmaenus Perrisi* Reitter, en syd- och mellaneuropeisk art som tidigare ej träffats norr om Brandenburg i Tyskland.

Djuret sändes för undersökning till fil. dr Anton Jansson, Örebro. Denne bekräftade bestämningen liksom även fil. dr Thure Palm, Uppsala, som önskat få se djuret.

Den 5/9 1953 anträffade jag ytterligare 2 hanex. under liknande förhållanden, denna gång på södra Björnön utanför Västerås.

Elater erythrogonus Müll. Under en exkursion till södra Strömsholm den 11 aug. 1953, fann min broder Rune Widenfalk i en knappt decimetertjock ekgren med lös smulig ved en liten gulvit knäpparpuppa. Grenen, som för övrigt även innehöll larver och puppor av *Dasytes*, ingick i en trave pinnved av hassel, lönn, ek m.fl. trädslag.

Puppan hemtogs för kläckning, vilken dock ej helt lyckades, då täckvingarna blevo missbildade. Med ledning av de karaktäristiska fläckarna på halsskölden kunde dock arten bestämmas. Exemplaret har också kontrollgranskats av fil. dr T. Palm.

Det första svenska fyndet av denna knäppare gjordes hösten 1946, då dr Erik Pålsson anträffade den under barken på en murken ek vid Stockholm.

Mesosa curculionoides L. Av denna vackert och egendomligt tecknade och mycket sällsynta långhorning fann jag den 21/7 1953 ett ex. sittande på ett ekvedstycke i en större trave, som även innehöll ved av alm, lind, hassel, ask och sälg. Djuret uppges i Tyskland leva i ek och detta trädslag dominerade också i den omgivande skogen.

Fyndplatsen är belägen i Rytterns socken sydväst om Västerås.

Både Gyllenhal och Thomson upptar i sina faunor denna vedskalbagge såsom sällsynt och endast funnen vid Kalmar i Småland och vid Alingsås i Västergötland. Uppgiften för Västergötland tycks vara osäker, då den svenska delen av skalbaggskatalogen 1939 endast upptar ett ? för detta landskap. Även i kolumnen för Skåne står ett ?, vilket tyder på att djuret möjligen också kan vara funnet där.

Lasiorrhynchites olivaceus Gyll. Under en semesterresa i östra Skåne i senare hälften av maj 1953 gjorde jag tillsammans med min broder Rune ett överraskande fynd. Det var den 19 maj och vi rastade tillfälligt nära Snogeholm i ett soligt skogsbryn med bok och ek, då en torr bokgren föll ned framför oss och som gratispassagerare medförde en vackert stålblå rullvivel, som visade sig vara ovanstående art. Enligt Reitter (Fauna Germanica, V, sid. 263) skall arten leva på ekbuskar.

Skalbaggskatalogen 1939 upptar för denna art endast ett ? i Skånekolumnen, varför vårt fynd torde vara det första säkra i Skandinavien.

Cossonus cylindricus Sahlb. Ett ex. framsållat den 2 maj 1953 ur lös och sönderfallen rötved från en gammal ihålig alm i en liten dunge med åldriga lövträd en halvmil öster om Strömsholm. Arten är ny för Västmanland och får väl betraktas som en av våra sällsyntare vedinsekter.

Till fil. dr Anton Jansson, fil. lic. Tord Nyholm och fil. dr Thure Palm vill jag i detta sammanhang framföra mitt tack för god hjälp med kontrollbestämningar och upplysningar i övrigt.

Tore Widenfalk.

Bidrag till kännedomen om levnadssättet hos *Laemophloeus monilis* F. (*Col.*, *Cucujidae*).

Vid en exkursion, som jag och min broder Tore företog inom Strömholmsområdet i Västmanland den 23/8 1953, undersöktes en nedblåst, död och av svampen *Corticium quercinum* starkt angripen gren av lind. Några stycken av den tämligen fast sittande barken lossades och sönderbrötos, varvid talrika exemplar av den sällsynta *Laemophloeus monilis* F. påträffades. En närmare undersökning visade, att arten levde i det svampangripna barkskiktet, där den kunde påträffas i alla utvecklingsstadier. Troligen är den beroende av svampen, enär det största antalet individer iakttogs just på de starkast svampangripna delarna av grenen. I Tyskland skall djuret särskilt förekomma i gångarna av *Taphrorychus bicolor* Hbst, en art som visat sig förekomma även här i Västmanland, nämligen på en lokal någon mil öster om det område det här gäller, där den träffats i barken på grova ekstubbar.

Några gångar eller spår efter *Taphrorychus* funnos dock ej i lindgrenen men något under vedytan funnos långa tjocka vita larver, som efter kläckning visade sig vara den ej ovanliga *Anthribus albinus* L.